

VESTITORUL

Editată de Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, Oradea

Oradea, 27 martie

Seria I, Anul XXIII, Nr. 9 (317), 2020

Sub tuum praesidium confugimus,

Sancta Dei Genetrix.

Nostras deprecationes ne despicias

in necessitatibus,

sed a periculis cunctis

libera nos semper,

Virgo gloriosa et benedicta.

Din sumar:

Mesajul Sfântului Părinte pentru Postul Mare, 2020 - pag. 3; Scrisoarea Preafericirii Sale Lucian Cardinal Mureșan, Arhiepiscop Major și Mitropolit, către clerul, credincioșii și persoanele consacrate din Biserica Unită cu Roma, Greco-Catolică - pag. 2; Indulgențe Speciale credincioșilor în situația actuală de pandemie - pag. 5

Scrisoarea Preafericirii Sale Lucian Cardinal Mureșan, Arhiepiscop Major și Mitropolit, către clerul, credincioșii și persoanele consacrate din Biserica Română Unită cu Roma, Greco-Catolică

**Preasfințiiile Voastre,
Iubiți credincioși,
Dragi preoți și persoane consacrate,**

Perioada binecuvântată a Postului Mare, timp al pocăinței și al întoarcerii la Dumnezeu, este însoțită în acest an de provocările ridicate de răspândirea pandemiei cu Coronavirus.

În această situație, când persoanele simt mai acut fragilitatea propriei vieți, Biserica își exprimă compasiunea pentru cei aflați în suferință și transmite tuturor un mesaj de încurajare și de speranță. Credința în Dumnezeu, solidaritatea dintre noi și responsabilitatea în respectarea deciziilor autorităților de stat cu privire la normele de igienă și la măsurile preventive sau de limitare a pandemiei, ne vor ajuta să depășim această grea încercare.

Grija față de credincioși și față de întreaga comunitate din România, ne-a condus la formularea următoarelor recomandări:

1. Observarea și respectarea tuturor măsurilor care sunt comunicate periodic de autoritățile Statului (Ministerul Afacerilor Interne – Departamentul pentru Situații de Urgență; Direcția de Sănătate Publică; Ministerul Afacerilor Externe, autorități județene și locale).

2. Preoții sunt rugați să informeze comunitățile

pe care le păstoresc cu privire la numărul maxim de participanți, stabilit de autorități, la oficiile liturgice în spații închise.

3. În comunitățile parohiale cu număr mare de credincioși, preoții pot celebra două Sfinte Liturghii iar, în caz de necesitate pastorală, pot celebra și a treia Sfântă Liturghie cu acordul Ierarhului locului. Dacă preotul consideră oportun, Sfânta Liturghie poate fi celebrată în aer liber, cu respectarea normelor igienico-sanitare și a celorlalte prevederi legale.

4. La celebrarea Sfintei Liturghii, preotul și toate celelalte persoane implicate în desfășurarea actului de cult trebuie să-și dezinfecteze mâinile, iar în cazul celebrării preoții se vor cumineca doar prin întingere.

5. Preoții vor lua măsuri de igienizare și dezinfectare a suprafețelor și a obiectelor de cult din biserici.

6. Datorită limitării numărului de participanți la oficiile liturgice din biserici și capele, dar și a recomandării ca persoanele vârstnice să evite ieșirea din casă, credincioșii greco-catolici au posibilitatea de a urmări transmisiunile Sfintei Liturghii în format audio, pe calea undelor radio și internet (Radio Maria, Radio Blaj), precum și în format video pe platformele de internet (youtube, facebook).

7. Preoții sunt îndemnați, acum mai mult decât oricând, să-și trăiască misiunea de păstori sufletești, atât pe planul rugăciunii liturgice și personale, cât și pe cel al disponibilității pentru nevoile pastoral-sacramentare și social-caritative ale comunității.

8. Recomandăm tuturor să însoțească în rugăciunile zilnice persoanele afectate de această pandemie, familiile lor, dar și pe toți cei care sunt implicați în lupta cu acest nou virus și care pun sănătatea pacienților mai presus de propria siguranță.

Dincolo de toate aceste recomandări, merită să ne gândim la oportunitatea de a petrece mai mult timp acasă, redescoperind și trăind mai intens viața și legăturile de familie, care ne umanizează și ne apropie de Dumnezeu.

Încredințăm Bunului Dumnezeu și Preacuratei Fecioare Maria pe toți cei care sunt puternic încercați în aceste zile, pe toți cei dragi lor, dar și întreaga omenire, rugându-L pe Mântuitorul nostru Isus Cristos să reverse asupra lor și asupra noastră darul milostivirii, al solidarității, al speranței și al iubirii.

Cu arhierescă binecuvântare,

**† Lucian Cardinal Mureșan
Arhiepiscop Major și Mitropolit**

Blaj, 13 martie 2020

VESTITORUL

P.S.S. Virgil Bercea: Președinte

Redacția și administrația:

Pr. Olimpiu Todorean: redactor coordonator

Ioan F. Pop: secretar de redacție

Colaboratori:

Otilia Bălaș, Mihaela Caba, Ioan Dărăbăneanu,
Alin Crețu, Eugen Ivuț.

Adresa:

410210 - Oradea, str. Ep. Mihai Pavel, 4;
Tel: 0259.436.492; Fax: 0259.430.509;
E-mail: olimpiu35@yahoo.it; Tel: 0722.450.013

Abonamente: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8
410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

Difuzare: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8
410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

I.S.S.N. 1454 - 8526

Mesajul Sfântului Părinte pentru Postul Mare, 2020

„Vă rugăm pentru Cristos: împăcați-vă cu Dumnezeu” (2 Cor. 5,20)

Dragi frați și surori!

Și în acest an, Domnul ne acordă un timp propice pentru a ne pregăti să celebrăm cu inimă reînnoită marea Taină a morții și învierii lui Isus, piatra de temelie a vieții creștine personale și comunitare. Trebuie să ne întoarcem neîncetat la acest mister, cu mintea și cu inima. De fapt, nu încetează să crească în noi în măsura în care ne lăsăm implicați în dinamismul său spiritual și aderăm la acesta printr-un răspuns liber și generos”.

1. Misterul pascal, temelia convertirii

Bucuria creștinului izvorăște din ascultare și din primirea Veștii celei Bune a morții și învierii lui Isus: kerygma. Aceasta rezumă misterul unei iubiri „atât de reale, atât de adevărate, atât de concrete, care ne oferă o relație plină de dialog sincer și rodnic” (Exortarea apostolică „Christus vivit”, 117). Cei care cred în această veste resping minciuna potrivit căreia viața noastră ar fi generată din noi înșine când, de fapt, ea se naște din dragostea lui Dumnezeu Tatăl, din voința sa de a da viață din belșug (cf In 10,10). Însă, dacă se dă ascultare vocii convingătoare a „tatălui minciunii” (cf In 8,45) se riscă scufundarea în abisul nonsensului, experimentând iadul deja aici pe pământ, după cum dau mărturie, din păcate, multe evenimente dramatice din experiența umană personală și colectivă.

2. Urgența convertirii

Este benefic să contemplăm mai profund Misterul pascal, grație căruia ne-a fost dăruită milostivirea lui Dumnezeu. De fapt, experiența milostivirii este posibilă doar „față în față” cu Domnul cel răstignit și înviat „care m-a iubit și s-a dat pe Sine pentru mine” (Gal 2,20). Un dialog de la inimă la inimă, de la prieten la prieten. Iată de ce rugăciunea este atât de importantă în timpul Postului Mare. Înainte de a fi o datorie, aceasta exprimă nevoia de a corespunde iubirii lui Dumnezeu care, întotdeauna, ne precedă și ne susține. De fapt, creștinul se roagă conștient fiind că este iubit chiar dacă este nevrednic. Rugăciunea poate lua diferite forme, însă ceea ce contează cu adevărat în ochii lui Dumnezeu este faptul că sapă înăuntrul nostru, ajungând să slăbească duritatea inimii noastre, pentru a o transforma tot mai mult astfel încât să-i corespundă lui Dumnezeu și voinței sale.

În acest timp favorabil, să ne lăsăm călăuziți precum Israel în deșert (cf Os 2,16) astfel încât să putem auzi în sfârșit vocea Mirelui nostru, lăsând-o să rezoneze în noi cu mare profunzime și disponibilitate. Cu cât ne vom lăsa implicați de Cuvântul Său, cu atât vom experimenta mila Lui gratuită față de noi. Prin urmare,

să nu lăsăm ca acest timp al harului să treacă degeaba, cu iluzia îngâmfată că suntem stăpâni timpului și ai căilor convertirii noastre.

3. Voința înflăcărată a lui Dumnezeu de a dialoga cu fiii săi

Faptul că Dumnezeu ne oferă încă o dată un timp favorabil pentru convertirea noastră nu trebuie niciodată considerat ca fiind ceva ce ni se cuvine. Această nouă ocazie ar trebui să trezească în noi un sentiment de recunoștință și să ne zdruncine din amorțeală. În ciuda prezenței, uneori dramatică, a răului în viața noastră, ca și a prezenței sale în Biserică și în lume, acest spațiu oferit schimbării de direcție exprimă tenacitatea voinței lui Dumnezeu de a nu întrerupe dialogul cu noi, în vederea mântuirii. În Isus cel răstignit, pe care „Dumnezeu l-a făcut păcat în favoarea noastră”(2 Cor 5,21), această voință a ajuns la punctul de a face ca toate păcatele noastre să cadă asupra Fiului Său până la „a-L pune pe Dumnezeu împotriva lui Dumnezeu”, după cum a spus Papa Benedict al XVI-lea (cf Enciclica „Deus caritas est”, 12). De fapt, Dumnezeu îi iubește chiar și pe vrăjmașii săi (cf Mt 5, 43-48).

Dialogul pe care Dumnezeu vrea să-l stabilească cu fiecare om, prin Misterul pascal al Fiului său, nu este asemănător cu cel atribuit locuitorilor Atenei care, „nu-și petreceau timpul cu nimic altceva decât vorbind sau ascultând ceva nou” (Fap 17,21).

Acest tip de discuție, dictat de o curiozitate goală și superficială, caracterizează cele lumești din toate timpurile iar în zilele noastre se poate strecura și printr-o utilizare înșelătoare a mijloacelor de comunicare.

4. O bogăție care trebuie împărțită cu ceilalți și nu acumulată doar pentru sine

A pune Misterul pascal în centrul vieții înseamnă să simți compasiune pentru rănilor lui Cristos cel răstignit prezente în numeroase victime nevinovate ale războaielor, ale abuzurilor împotriva vieții – de la pruncii pe cale să se nască până la vârstnici; victime ale multiplelor forme de violență, ale dezastrelor legate de mediul înconjurător, victime ale distribuției inechitabile a bunurilor de pe pământ, ale traficului de persoane sub toate formele sale și ale setei nestăpânite de câștig, ce reprezintă o formă de idolatrie.

Și în prezent este important să se îndemne bărbății și femeile de bunăvoință să-și împartă bunurile cu cei mai nevoiași, prin pomană, ca formă de participare personală la edificarea unei lumi mai echitabile.

Împărțirea, în spiritul carității, face omul mai

Scrisoarea Preasfinției Sale Virgil Bercea, episcop de Oradea, adresată preoților și credincioșilor

**Preacucernici Părinți,
Iubiți credincioși,**

Ministerul Afacerilor Interne- Departamentul pentru Situații de Urgență a emis Hotărârea nr. 6/06.03.2020, care la punctul nr.2 stabilește: ”Se aprobă până la data de 31.03.2020, luarea măsurii de limitare a adunărilor publice la un număr de maxim 1.000 de persoane, iar pentru adunările publice cu un număr mai mic de 1.000 de persoane, măsura va fi adoptată la nivel local, pentru fiecare eveniment în parte, pe baza unei analize a riscurilor și a tipului de activitate, cu avizul prealabil al DSP”.

Drept urmare, Episcopia Română Unită cu Roma Greco-Catolică de Oradea, ținând cont de sfaturile și recomandările Ministerului Afacerilor Interne, de îndemnurile Mitropoliei Române Unite cu Roma Greco-Catolică din Blaj, până la noi dispoziții, comunică următoarele:

- anularea participării preoților și a credincioșilor la toate evenimentele programate;
- persoanele care manifestă simptomele de gripă de orice fel și simptomele de coronavirus (Covid-19), descrise de autoritățile medicale, sunt sfătuite să evite în acele zile locurile aglomerate, inclusiv spațiul bisericii, pentru a nu-i expune și pe alții la o posibilă îmbolnăvire;
- recomandarea preoților ca înainte de Împărtășanie să se spele pe mâini cu apă și săpun;
- sfânta Împărtășanie se pregătește și se administrează totdeauna în condiții de igienă totală;
- evitarea strângerii de mână neurmată de igiena mâinilor;
- igienizarea și dezinfecția suprafețelor de me-

diu, a obiectelor (icoane și cruci) cu dezinfectanți după fiecare celebrare publică;

- la concelebrări cu mai mulți preoți aceștia se vor împărtăși prin întingere;
- orarul celebrărilor liturgice rămâne nemodificat pe tot cuprinsul Eparhiei.

Vă îndemn pe toți, preoți și credincioși, la rugăciune și speranță, la solidaritate și responsabilitate, cerându-I Bunului Dumnezeu, prin mijlocirea Maicii Sale, ocrotirea și binecuvântarea Sa.

Cu arhierescă binecuvântare,

† **Virgil BERCEA**
Episcop

(urmare din pag. 3)

Mesajul Sfântului Părinte...

uman; acumularea [n.n. bogățiilor] riscă să-l urâtească, închizându-l în propriul egoism. Putem și trebuie să mergem mai departe, luând în considerare dimensiunile structurale ale economiei. Din acest motiv, în perioada Postului Mare din 2020, între 26 și 28 martie, am convocat la Assisi tineri economiști, antreprenori și promotori ai schimbărilor, cu scopul de a ajuta la conturarea unei economii mai juste și mai inclusive decât cea actuală. După cum a spus în mod repetat magisterul Bisericii, politica este o formă eminentă de caritate (cf Pio XI, Discurs adresat Federației Universitare Catolice Italiene - FUCI, la 16 decembrie 1927). Același lucru este valabil și în abordarea economiei cu același spirit evanghelic, care este spiritul Fericilor.

Invoc mijlocirea Preacuratei Fecioare Maria asupra următoarei perioade a Postului Mare astfel încât să acceptăm îndemnul de a ne împăca cu Dumnezeu, fixând privirea inimii asupra Misterului paschal și convertindu-ne în spiritul unui dialog deschis și sincer cu Dumnezeu. În acest mod vom putea deveni ceea ce Cristos le spune discipolilor săi: sarea pământului și lumina lumii (Mt 5, 13-14).

Francisc

Roma, Sfântul Ioan din Lateran, 7 octombrie 2019,
comemorarea liturgică a Sfintei Fecioare Maria a
Rozariului.

24 februarie 2020

Traducere de pr. **Mihai PĂTRAȘCU**

www.ercis.ro

Indulgențe Speciale credincioșilor în situația actuală de pandemie

Penitenzieria Apostolica

Se acordă darul de indulgențe speciale credincioșilor infectați de virusul Covid-19, numit în mod obișnuit Coronavirus, precum și lucrătorilor sanitari, rudelor și tuturor celor care cu orice titlu, chiar și cu rugăciunea, se îngrijesc de ei.

„Plini de bucurie în speranță, statornici în încercare, stăruțiți în rugăciune” (Rom. 12,12). Cuvintele scri-se de sfântul Paul Bisericii din Roma răsună de-a lungul întregii istorii a Bisericii și orientează judecata credin-cioșilor în fața oricărei suferințe, boli și calamități.

Momentul prezent în care se află întreaga omenire, amenințată de un virus invizibil și ascuns, care de mult timp a intrat cu prepotență să facă parte din viața tuturor, este ritmat zi după zi de frici neliniștitoare, noi incertitu-dini și mai ales suferință fizică și morală răspândită.

Biserica, după exemplul Învățătorului său Divin, a avut la inimă din totdeauna asistența dată bolnavilor. Așa cum este indicat de sfântul Ioan Paul al II-lea, va-loarea suferinței umane este dublă: „Este supranatura-lă, pentru că se înrădăcează în misterul divin al răscumpărării lumii, și este, de asemenea, profund umană, pentru că în el omul se regăsește pe sine însuși, propria umanitate, propria demnitate, propria misiune” (Scri-soarea apostolică *Salvifici doloris*, 31).

Și papa Francisc, în aceste ultime zile, a mani-festat apropierea paternă și a reînnoit invitația de a ne ruga neîncetat pentru bolnavii de Coronavirus.

Pentru ca toți cei care suferă din cauza lui Co-vid-19, chiar în misterul acestei suferințe să poată re-descoperi „însăși suferința răscumpărătoare a lui Cris-tos” (ibid., 30), această Penitențiarie Apostolică, ex auctoritate Summi Pontificis, încrezându-se în cuvân-tul lui Cristos Domnul și luând în considerare cu spirit de credință epidemia aflată în desfășurare actualmente, de trăit în cheie de convertire personală, acordă darul indulgențelor potrivit următorului dispozitiv.

Se acordă indulgența pleneră credincioșilor infec-tați de Coronavirus, supuși regimului de carantină prin dispoziția autorității sanitare în spitale sau în locuințele proprii dacă ei, cu suflet dezlipit de orice păcat, se vor uni spiritual prin mijloacele de comunicare cu celebrarea Sfintei Liturghii, cu recitarea Sfântului Rozariu, cu prac-tica pioasă a *Via Crucis* sau cu alte forme de devoțiune, sau dacă măcar vor recita Crezul, Tatăl Nostru și o invo-cație pioasă către Sfânta Fecioară Maria, oferind această încercare în spirit de credință în Dumnezeu și de caritate

față de frați, cu voința de a îndeplini condițiile obișnuite (spovadă sacramentală, împărtășanie euharistică și rugă-ciune după intențiile Sfântului Părinte), imediat ce le va fi posibil.

Lucrătorii sanitari, rudele și cei care, după exemplul Bunului Samaritean, expunându-se riscului de infectare, îi asistă pe bolnavii de Coronavirus după cuvintele Răscumpărătorului divin: „Nimeni nu are o iubire mai mare decât aceasta: ca cineva să-și dea viața pentru prietenii săi” (In. 15,13), vor obține același dar al indulgenței pleneră respectând aceleași condiții.

În afară de asta, această Penitențiarie Apostolică acordă de bunăvoie respectând aceleași condiții indul-gența pleneră cu ocazia actualei epidemii mondiale, și acelor credincioși care oferă vizita la Preasfântul Sa-crament, sau adorația euharistică, sau citirea Sfintelor Scripturi cel puțin jumătate de oră, sau recitarea Sfân-tului Rozariu, sau devoțiunea pioasă *Via Crucis*, sau re-citarea Coroniței Milostivirii Divine, pentru a implora de la Dumnezeu Atotputernicul încetarea epidemiei, ajutorul pentru cei care sunt afectați de ea și mântuirea veșnică a celor pe care Domnul i-a chemat la sine.

Biserica se roagă pentru cel care s-ar afla în impo-sibilitatea de a primi sacramentul Ungerii Bolnavilor și al Viaticului, încredințând Milostivirii divine pe toți și pe fie-care în virtutea comuniunii sfinților și acordă credinciosu-lui indulgența pleneră aflat în ceasul morții, cu condiția să fie dispus cum se cuvine și să fi recitat obișnuit în timpul vieții vreo rugăciune (în acest caz Biserica suplinește cele trei condiții obișnuite cerute). Pentru obținerea acestei in-dulgențe este recomandabilă folosirea crucifixului sau a crucii (cf. *Enchiridion indulgentiarum*, nr. 12).

Fericita pururea Fecioară Maria, Mama lui Dum-nezeu și a Bisericii, Tămăduitoarea bolnavilor și Ajutorul creștinilor, Avocata noastră, să ajute omenirea suferindă, respingând de la noi răul acestei pandemii și dobândindu-ne tot binele necesar pentru mântuirea și sfințirea noastră!

Acest decret este valabil în pofida oricărei dis-poziții contrare.

Dat în Roma, din sediul Penitențiariei Apostoli-ce, 19 martie 2020.

Cardinal **Mauro Piacenza**

penitențiar major

Monsenior **Krzysztof Nykiel**
regent

Traducere de pr. **Mihai Pătrașcu** (www.ercis.ro)

Apel la post și rugăciune

**Preacucernici Părinți,
Iubiți credincioși,**

În aceste timpuri de încercare pricinuite de epidemie, mulți dintre semenii noștri privesc cu îngrijorare spre consecințele dramatice ce le provoacă acest Coronavirus (Covid-19).

Prin post și rugăciune, prin slujirea noastră umilă avem multe de oferit și putem transforma viața noastră în Euharistie, după modelul Fericiților noștri episcopi martiri.

Aduceți-vă aminte de anii lor de pușcărie și de anii de izolare în celule, în foame și frig. Ei au simțit prezența lui Isus, chiar și în absența celebrărilor, prin puterea rugăciunii constante.

De aceea, împreună cu ceilalți Episcopi Catolici din România vă îndemn să ne pregătim pentru Sărbătoarea Bunevestiri oferindu-i Maicii Domnului trei zile (22-24 martie) de rugăciune intensă. În aceste zile începând cu orele 15.00 se va recita Coronița Milostivirii Divine, urmată de cele patru Mistere ale Rozariului.

În Episcopia noastră de Oradea dorim ca în toate zilele de miercuri și vineri să rămânem în post și rugăciune, continuând jertfa și rugăciunea martirilor de după gratii. În acest sens, vă îndemn pe fiecare după posibilități, ca în aceste zile să țineți ajun și post aspru. Totodată vă îndemn să stăruim în rugăciune după următorul program spiritual:

Începem cu rugăciunile de dimineață, după amiază începând cu **ora 15.00: Coronița Milostivirii**

divine, de la ora 16.00, Calea Crucii, de la ora 17.00 Sfânta Liturghie și rugăciunile de seară.

Oferiți aceste rugăciuni Maicii Domnului pentru ca să ferească și să scoată țara noastră și lumea întregă din aceasta epidemie.

Întă Eu sunt cu voi în toate zilele. Credeți cu tărie că Domnul este cu noi și ne va ajuta! Toate celelalte reguli impuse la nivel național rămân valabile. Să le respectăm fiecare dintre noi în parte cu cât mai multă responsabilitate.

Vă mulțumesc! Cu Domnul înainte!

† **Virgil BERCEA**
Episcop

Puteți accesa linkuri-le următoare pentru programul de rugăciune *online*: **Radio Maria, YouTube – EGCO, YouTube – Sanctuarul din Oradea.**

RUGĂCIUNE LA TIMP DE EPIDEMIE

O, Doamne, tu ești izvorul oricărui bine. Venim la Tine pentru a-ți cere milostivirea.

Ai creat universul cu armonie și frumusețe, dar noi, cu mândria noastră, am distrus cursul naturii și am provocat o criză ecologică care afectează sănătatea și bunăstarea familiei umane. De aceea îți cerem iertare.

O, Doamne, privește cu milă la starea noastră de astăzi, care suntem în mijlocul unei noi epidemii virale. Fă să simțim din nou grija ta părintească. Restabilește ordinea și armonia naturii și re-crează în noi o minte și o inimă nouă, astfel încât să putem avea grijă de Pământul nostru ca paznici credincioși.

O, Doamne, ți-i încredințăm pe toți bolnavii și familiile lor. Vindecă trupul, mintea și spiritul lor, făcându-i să participe la Misterul pascal al Fiului tău. Ajută-i pe toți membrii societății noastre să-și îndeplinească datoriile și să întărească spiritul de solidaritate dintre ei. Sprijină-i pe medicii și pe operatorii sanitari aflați în prima linie, pe asistenții sociali și pe educatori. În mod deosebit, vino în ajutorul acelor care au nevoie de resurse pentru a-și salva viața.

Noi credem că Tu conduci cursul istoriei umane

și că dragostea Ta ne poate schimba destinul în bine, indiferent de condiția noastră umană. Dă-le o credință puternică tuturor creștinilor, astfel încât chiar și în mijlocul fricii și al haosului să poată duce mai departe misiunea pe care le-ai încredințat-o.

O, Doamne, binecuvântează cu generozitate familia umană și împărtășie tot răul de la noi. Eliberează-ne de epidemia care ne afectează, astfel încât să Te putem lăuda și a-Ți mulțumi cu o inimă reînnoită. Pentru că tu Unic Dumnezeu ești Autorul Vieții, și împreună cu Fiul Tău, Domnul nostru Isus Cristos, în unire cu Spiritul Sfânt, ești lăudat și preamărit, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Biserica Catolică din Hong Kong a compus această rugăciune pentru situația actuală din China și din lume, „care este în același timp un mod de a privi cu ochii credinței ceea ce se întâmplă” (epidemia de coronavirus). Preasfințitul nostru episcop cere ca în toate bisericile din eparhie să se rostească rugăciunea de mai sus, pentru un timp nedeterminat, după fiecare Sfântă Liturghie.

(www.egco.ro)

IOAN DĂRĂBĂNEANU

PASTILA CREDINȚEI (XXXV)

MEDITAȚIE „LA PICIOARELE UNEI RUGĂCIUNI”

Îndemnați de Sfânt Tereza a Pruncului Isus care ne spune că rugăciunea este un elan al inimii, o simplă privire aruncată spre cer, este un strigăt de recunoștință și de iubire atât în încercare cât și în bucurie, reptând întrebarea din Catehismul Bisericii Catolice „de unde glăsuim noi atunci când ne rugăm?” și de asemenea știind că rugăciunea ne înalță sufletul către Dumnezeu, am ales în titlul acestui eseu metafora „la picioarele unei rugăciuni”. Asemenea Mariei, sora Martei care „șezând la picioarele lui Isus îi asculta cuvântul” (Lc: 10 – 38 – 42), ne ridicăm prin rugăciunea aceasta și meditația noastră spre Dumnezeu.

Nepoata martirului Bihorului, Ioan Ciordaș, luptător pentru unitatea națională și formarea României Mari, asasinat de bandele secuiești, în aprilie 1919, doamna Marina Gherman din București ne trimite un eseu intitulat „Gânduri pentru Săptămâna Mare – prinos de recunoștință”.

Redăm pasaje din acest eseu, care este de fapt o pioasă rugăciune personală, potrivită timpului Pascal și tuturor zilelor vieții creștinilor adevărați.

În meditația pricinuită de lectura acestei rugăciuni (eseu) vom raporta, diferitele fragmente ale acesteia, la viața martirului avocat dr. Ioan Ciordaș și a noastră, cei de astăzi, prin enunțare unor judecăți bazate pe istoria personală a martirului, precum și pe realitățile prezentului.

Rugăciunea (eseu) a doamnei Marina Gherman începe cu o descriere pastelată a reînvierii naturii, înfrățită cu bucuria Învierii Domnului nostru Isus Cristos.

„A sosit primăvara, natura se trezește la viață, florile împânzesc câmpiile verzi cu culorile lor multicolore. Păsările își înalță cântările către cer, slăvindul pe Creator. Bucuria reînvierii naturii ne umple sufletele, dar mai mare este bucuria ce ne o aduce acest anotimp, și anume, Învierea Domnului Isus Hristos – piatra de temelie a credinței noastre”.

Citim aceste rânduri și nu putem, nu dorim să stăvilim efuziunea primului comentariu.

Poate acestea au fost și trăirile martirului dr. Ioan Ciordaș, bunicul doamnei Marina, în primăvara anului 1919 în ziua de 4 aprilie 1919, într-o zi de Joi, care a devenit în paginile istoriei românilor, din această parte de țară și a familiei (soția, Viora de Bihor, copiii Ovidiu și Scumpa), pregătiți să întâmpine Marea sărbătoare a Învierii Mântuitorului Isus Cristos.

„O cale spre Ceruri ne-a fost deschisă de Isus, singurul capabil de așa ceva” - spune un autor creștin, „Nu există altaNu putem inventa o altaCă ne este presărată cu flori sau spini uneori, că mergem cântând sau plângând câteodată, că pășim pe ea pri-

vind spre cer sau cu capul în pământ din cauza crucii, aceasta este singura adevărată cale. Și doar când vom ajunge la capătul ei și vom privii înapoi vom vedea că suferințele și crucile erau de fapt tot atâtea repere și faruri luminoase pe calea noastră prin această lume”.

O astfel de cale „îngustă este calea care duce la viață și puțini sunt cei care o află” (Mat.7:14), „calea cea bună și cea dreaptă” (1 Sam.12:23), a urmat-o și martirul Ioan Ciordaș credincios Greco-catolic, precum și mai tânărul său învățacel dr. Nicolae Bolcaș, credincios ortodox. Florile din calea lor au fost faptele de curaj, eroism, patriotism și tot flori sunt recunoștința și admirația neamului românesc din zona Beiușului, cântul lor și al neamului având un singur și neclintit vers: VREM SĂ NE UNIM CU ȚARA!!!

Spini din „calea lor” au fost jignirile, calomniile, privațiunile naționale, șovinismul națiunii stăpânitoare din acele vremuri. Spini însângerați au fost cei de pe ultimul drum: Beiuș – satul Lunca, unde au fost torturați și apoi asasinați bestial la data de 4 aprilie 1919, în jurul orei 3.00 dimineața.

Două cruci purtate pe umerii unui greco-catolic și a unui ortodox, amândoi refuzând „capul în pământ”, refuzând prejudecățile confesionale. Cei doi au trăit în comuniune interconfesională și au murit în aceeași comuniune creștină.

Două cruci suprapuse, unite în mormânt și pe monumentul funerar în cimitirul din dealul Beiușului, devenite „reper și faruri luminoase pe calea noastră prin această lume”.

„ În curând îl vom însoți pe Domnul nostru Isus Cristos pe drumul ce a dus la răscumpărarea noastră pentru cer . Să-l rugăm să ne dea Harul de a putea merita marea Sa iubire”.

Omul are nevoie de harul lui Dumnezeu, ne spune Catehismul Bisericii Catolice „care-i iese în întâmpinare și-l ajută precum și ajutoarele interioare ale Duhului Sfânt, care să-i miște inima ... Să-i deschidă ochii minții și să-i facă pe toți să îmbrățișeze și să creadă în bucuria adevărului”

Harul lui Dumnezeu i-a ieșit în întâmpinarea avocatului dr. Ioan Ciordaș, bunicul doamnei Gherman, care ne transmite această rugăciune. L-a ajutat să-și „miște inima”, „să-i deschidă ochii minții” spre a milita activ pentru realizarea Marii Uniri (a fost membru al Comitetului Executiv al Partidului Național Român, la Conferința de la Oradea din octombrie 1918; a fost președinte al Consiliului Național Român de la Beiuș; a fost delegat la Marea Adunare Națională de la Alba Iulia la 1 decembrie 1918).

(urmare din pag. 7)

„Doamne Isuse, Dumnezeu nostru, te rugăm, ai milă de sufletele noastre; nu ne lăsa să fim copleșiți de indiferență în viața noastră de credință, sau, mai rău, să te uităm”.

Cotropirea minții și a sufletului de indiferență și uitare este pericolul ascuns, perfid al timpurilor de astăzi. Indiferența și uitarea față de istoria neamului, își au izvoarele otrăvite în indiferența față de Dumnezeu și Biserică.

Lipsiți de adorația pentru Cristosul cel răstignit pe cruce pentru mântuirea noastră, vom fi lipsiți de recunoștință și față de cristoșii de pe pământ, care au trăit și au murit în Cristos fiul lui Dumnezeu, pentru noi, urmașii lor. Așa s-a întâmplat și în cazul martirilor Ioan Ciordaș și Nicolae Bolcaș, în guvernarea comunistă până în anul 1977, când prin strădania nepotului Ovid Ciordaș, împreună cu voința beiușenilor, au fost reabilitați cei doi martiri.

În anul 1996 s-a petrecut încă un act de reparație morală: a fost inaugurată noua statuie a martirilor din Piața Samuil Vulcan din Beiuș.

„Doamne ajută-ne, ca în cazul în care, precum Apostolul Petru, ne-am lepăda de Tine, precum el, să putem deveni apostoli ai îndurării în Biserica Ta”.

„Drumul Damascului” ne așteaptă pe fiecare dintre noi, spre a auzi vocea divină: „omule, omule de ce m-ai uitat?; pentru a trăi cu sufletul și mintea o nouă relație divină spre a urma calea către „ulița cea dreaptă”, precum Paul din Tars. O cale către „ulița dreaptă” spre care au mers cei doi martiri cu prețul vieții lor.

„Doamne ajută-ne să fim cât mai des precum Maria, sora Martei, alegând căile rugăciunii, ale spiritualității, în locul preocupărilor lumești”.

Preocupările lumești, pe noi, cei de astăzi, ne copleșesc cu mulțimea grijilor materiale ale zilei de astăzi și ale zilei de mâine (întreținerea familiei, impozite, facturi etc.) dar și poftele materiale la care lăcomim din ce în ce mai mult. La acestea se adăugă maratonul distracțiilor faciale, robia mediului virtual (emisiunile TV, facebook-ul, internet, telefonia mobilă etc.).

Ascultând Cuvântul lui Dumnezeu, la picioarele altarului în Biserică, precum Maria, sora Martei, „șezând la picioarele lui Isus”, vom alege „partea cea mai bună care nu se va lua”, de la noi. Cei doi martiri Ciordaș și Bolcaș au ales partea cea bună „Calea, adevărul și viața” (Io: 14-17). Au ales calea cea bună și adevărată pentru poporul român, precum și viața dăruită acestuia.

„Dă-ne Doamne harul ca să te putem iubi ca Apostolul Ioan, ca prin acțiunile noastre să contribuim la propășirea Miresei Tale, Sfânta Biserică Unită”.

Citim acest fragment din rugăciunea nepoatei martirului Ciordaș, pentru a ne îndemna să medităm la principiul unității și unicității Bisericii. Biserica Trupul lui Cristos este una cuprinzând elementul uman vizibil, organizat într-o „societate ierarhică” și elementul divin, „cale și scop al planului lui Dumnezeu”.

Și totuși această Biserică, „una”, se prezintă într-o mare diversitate care, însă, nu se opune unității sale. Înțelegând și acceptând acest adevăr, fiecare creștin, indiferent de confesiune, va contribui la unitatea și pacea neamului românesc.

Familia martirului Ioan Ciordaș a aplicat în viața cea de toate zilele, acest adevăr. Capul familiei era credincios greco-catolic, iar soția sa Viora de Bihor, era ortodoxă, din familia memorandistului Vasile Ignat. Cu toate acestea în familie domnea armonia și pacea interconfesională, plăcută bunului Dumnezeu.

„E Joia Mare, intru în biserică și privesc spre Iconostas la Icoana „Cinei cele de Taină”. Parcă azi ca niciodată figura lui Isus emană mai multă iubire, dragoste și indulgență și parcă-mi spune: ”Eu am plecat de lângă voi, dar v-am lăsat un Dar Sfânt, care să vă dăruiască Viața veșnică; ”Acesta este trupul meu care se dă pentru voi, faceți aceasta în amintirea mea. Acest potir este noul Legământ în sângele meu, faceți aceasta, ori de câte ori veți bea din el, în amintirea mea”.

„Îți mulțumim Doamne pentru acest neprețuit Dar, și te rugăm ca prin împărtășirea noastră prin Sfințele tale Taine, să ne ajuți să devenim mai buni, mai smeriți, mai evlavioși”.

O noapte în care Isus este vândut, noapte în care la Cina cea de taină, Isus a instituit „jertfa euharistică a trupului și sângelui”.

Într-o noapte de joi spre vineri din anul 1919, Ioan Ciordaș și Nicolae Bolcaș, trădați, prin vorbe strâmbe, în numele unor interpretări false ale istoriei, s-au ridicat de la cina ultimă, din familia lor, și la scurt timp au fost „ridicați” samavolnic din condiția lor de „neam liber”, condiție câștigată cu câteva luni înainte (1 decembrie 1918) la Marea Adunare de la Alba Iulia.

Au fost duși pe un drum, o noua „Golgotă” de la Beiuș până în satul Lunca cu un tren special, după ce au îndurat jigniri și umilințe în clădirea Prefecturii, proferate de cei doi călăi: Căpitanul Verboczy și Urmosy. Aici la Lunca au fost torturați și asasinați cu bestialitate și cruzime greu de imaginat.

Cei doi martiri au rămas în neuitarea jertfei lor și în dorința de a fi un popor demn, mai bun, mai smerit, mai evlavios.

„E Vinerea Mare și sui alături de Tine pe Calvar. Doamne, ajută-ne să te iubim ca Veronica și prin faptele noastre de Credință să-ți putem șterge sudoarea de pe față”.

„Doamne dă-ne harul Iubirii pentru aproapele nostru, ca să putem, precum Simeon din Cirene, să-ți ușurăm povara Crucii de pe umerii tăi”.

Tot într-o zi de Vineri, înainte de a răsări soarele, ascunsă de întunericul nopții și a păcatului, îngozitoarea faptă – asasinatul – s-a petrecut în mare taină, întrucât în dimineața zilei de 4 aprilie, rudele, prietenii

(continuare în pag. 9)

ÎMPREUNĂ...

În plină desfășurare a acestor momente de (auto) izolare, gândul mă duce dincolo de efectele care se resimt în toate aspectele vieții (social, cultural, spiritual, financiar etc)... un simplu apel la responsabilitate, la grijă pentru noi înșine și pentru semenii, un simplu apel la simț civic ne poate deschide, mai presus de orice, sertare prăfuite ale sinelui și poate că vom fi surprinși să descoperim cât de bine este că avem timp pentru a ne bucura de copiii noștri, care au atâta nevoie de prezența noastră zi de zi, în egală măsură cu nevoia noastră, în calitate de părinți, de a petrece timp de calitate cu ei. Programul de lucru, deplasările, programul școlar, activitățile casnice din după - amiezele târzii, extra activitățile celor mici, alte obligații cotidiene - toate impun o desfășurare riguroasă a zilelor, un "trebuie" necontestabil, care însă devine treptat o rutină la care se pare că nu suntem pregătiți să renunțăm, deși -în mod frecvent- ne plângem de insuficiența timpului pe care îl acordăm familiei. Avem timp pentru membrii familiei noastre, pentru noi înșine, și poate că mai presus de panica indusă inclusiv de media, ar fi cu mult mai liniștitor să ne privim copiii, soțul/soția, să ne aducem aminte și să redescoperim moduri utile de a petrece ÎMPREUNĂ un timp care va păstra, o dată cu trecerea lui, amintiri...

Gândindu-mă la cei care nu au familii, la cei care sunt izolați de boală, de singurătate, de sărăcie, de miserie, de "etichetele" altora, mă simt împăcată cu mine însămi și nu vreau să fiu prăpăstioasă, pentru că binele cel mai mare pe care îl pot face pentru cei dragi ai mei este rezumat în atât de puțin: ACASĂ! Pentru că am

un loc pe care să îl pot numi așa, pentru că nu risc siguranța mea și a celor din jur, pentru că nu orice lege (scrisă sau nu) trebuie să fie încălcată...

Cred că cea mai puternică motivație care ar trebui să fie suficientă pentru fiecare dintre noi este sănătatea pe care o dorim cu toții: pentru noi, pentru ai noștri... pentru bătrânii care nu au pe cineva lângă ei care să le ofere sprijin, pentru copiii care nu se pot apăra singuri de o suferință pe care nu au cum să o înțeleagă, pentru fiecare adult care are, la rândul său, pe cineva al său... sau poate că nu, sunt destui care nu au cui vorbi, "casa" lor e strada, podul, canalul, gara... sunt destui care au uitat ce înseamnă grija pentru ceilalți, însă cu atât mai mult, poate că cel mai util gând de grijă ce poate fi îndreptat către ei este rugăciunea.

"Ce poți să faci pentru a aduce pacea în lume? Du-te acasă și iubește-ți familia!" (Maica Tereza de Calcutta)

Teodora BODA

(urmare din pag. 8)

PASTILA CREDINȚEL...

apropiați și cetățenii Beiușului, au fost „zguduiți de știrea că Ciordaș și Bolcaș au fost ridicăți din locuințele lor, reținuți și nu se știe unde sunt” (Dr. Ioan Ciordaș, Diana Iancu, Oradea, 2014).

Ștergerea sudorii însângerate a morții martirilor și „ușurarea crucii”, trebuie săvârșită astăzi și în viitor, de către toți românii. Vicarul ortodox Roman Ciorogariu de la Oradea și soldatul Todor Arpad, au încercat să-l convingă pe Ioan Ciordaș (aflat în vizită la Oradea) să nu se întoarcă la Beiuș, evitând în felul acesta crucea morții, dar „nu e putere omenească care să poată îndupleca pe Ciordaș... să lase acest popor singur în orgia ce s-a năpustit asupra sa” (Ștefan Cicio Pop).

„Îmi ridic ochii și văd crucea pe care Isus este pironit și parcă îl aud spunând: Părinte iartă-le lor, că nu știu ce fac”.

„Doamne dă-ne curajul Sfântului Apostol Ioan, ca să nu te părăsim niciodată, să fii mereu în sufletul nostru, aricât ar fi încercarea de grea”.

Cei de astăzi nu știm care au fost ultimele cuvinte a celor doi martiri. Știm, însă, crezul martirului

Ioan Ciordaș, exprimat în cuvinte; „Viața mea este a poporului meu!”. Suntem convingși că în ultimele clipe de viață Ioan Ciordaș a rostit cuvintele de slavă pentru Dumnezeu și neam. Spre acest crez ne trimite afirmația Veturiei Mihiț din Lunca, martora la dezgroparea cadavrelor, care spunea: „gura lui Ciordaș era îngropată într-o batistă”.

„Doamne Isuse Cristoase, Mântuitorul nostru, te rugăm ca, în ziua celebrării biruinței tale asupra morții, să ne ajuți, căci puterile noastre sunt slabe, ca sufletele noastre să-l poată birui pe cel rău, spre mărirea numelui Tău”.

În luna aprilie a anului 1919, s-a celebrat de Paște, biruința Cristosului asupra morții și tot atunci în Beiuș erau așteptate trupele armatei române eliberatoare, despre care Ioan Ciordaș spunea: „marea sărbătoare când ne vom îmbrățișa cu frații”. Această „mare sărbătoare” s-a petrecut la „19 aprilie 1919”, socotită începând din anul 1994 „Ziua Beiușului”.

Să-L rugăm pe bunul Dumnezeu să ne dea puterea ca „sufletele noastre să-l poată birui pe cel rău care se străduie să ne împingă în prăpastia uitării martirilor neamului.

Sărbătorile tradiționale de primăvară în lumină și culoare

În cadrul proiectului „Cetățeni activi la puterea a treia” s-a desfășurat un moment festiv, sub genericul „Sărbătorile tradiționale de primăvară în lumină și culoare” oferit persoanelor vârstnice din „Casa Frențiu” din cadrul Episcopiei Greco Catolice Oradea.

Bucuria întâlnirii, prin participarea la eveniment a persoanelor din „Casa Frențiu” și a vizitatorilor, a adus un farmec deosebit, o deschidere spre dialog, spre destăinuire, spre povești păzite într-un colț special al inimii, inimă care a dăruit și mai dăruie dragoste și gânduri de ocrotire membrilor familiei.

Evenimentele: Dragobete și Mărțișorul au fost sărbătorite printr-un moment artistic care a cuprins muzică populară, melodii de dragoste, recitării și un recital al Corului „General Traian Moșoiu”, prin organizarea specială a doamnei ing. Miorița Săteanu

Repertoriul Corului „General Traian Moșoiu” a cuprins cântece de petrecere, îndrăgite melodii din lucrările cunoscuților compozitori și interpreți români, șlagărele timpului de altă dată și melodii populare transpuse în partituri pentru corul bărbătesc de către profesorul Fluieraș Ioan, dirijorul corului.

Poeții consacrați din județul Bihor: Ioana Precup, prof Aurel Horgoș, Heteș Pascu au recitat din volumele proprii de poezii. S-au mai recitat poezii de către Aneta Cozma din poetul Mihai Eminescu și de către Maricica Muț din volumul de poezii ale lui Heteș Pascu, precum și din poeziile lui Maria Mihaela Dindelegan de către profesor Doina Iliescu, prin melodiile îndrăgite, din propriul album lansat, Adrian Bojan, a încântat pe toți locatarii casei rezidențiale pentru că a oferit posibilita-

tea de a fredona împreună cântecele cunoscute.

Sub îndrumarea doamnei profesor Ecaterina Grecu, director al taberei din Orașelul Copiilor s-au oferit tuturor celor prezenți în „Casa Frențiu” felicitări, pliante și ornamente realizate de elevii – „pițigoii” participanți în Tabăra „Ceata lui Pițigoii”. Surpriza evenimentului a fost interpretul Iosif Wagner care prin evocarea melodiilor din repertoriul regretatului și inegalabilul Elvis a transmis amintiri emoționante în sufletul auditoriului care a constituit o revelație a trecutului, a tinereții. Artistul plastic Ștefania Wagner, a donat „Casei Frențiu” o pictură pe pânză, special creată care reprezintă oferirea unui mărțișor unei persoane vârstnice.

Miorița SĂTEANU

Bucuria unei vizite

Am avut bucuria de fi vizitată, vineri 6 martie, a.c., de una dintre persoanele care anul trecut, în toamnă, făcea primii pași spre redobândirea propriei autonomii, prin reintegrarea sa în câmpul muncii; deși era firesc, m-a surprins totuși să o văd aceeași, pe de o parte, dar complet diferită, pe de altă parte: mai îngrijită, mai atentă la cuvintele pe care le spune, mai sfoasă parcă și, mai ales, cu zâmbetul pe buze!

Îmi spunea astăzi că se va angaja într-un alt loc în aproximativ două luni, întrucât aici se află pe un post al unei alte persoane, care va reveni la locul său de muncă... părea dezamăgită, pesemne că s-a adaptat și că îi vine greu să renunțe la un loc unde s-a obișnuit și de unde își asigură un minim decent.

Cu ajutor din exterior (o îndrumare, o sugestie) sau dinăuntru său, faptul că deja se gândește cum să își organizeze viața mie mi se pare un progres uriaș: nu a mai zis ca alte dată („Mă apuc din nou de furat, nu îmi pasă!”), ci a zis că e “musai să fac altceva, am găsit ceva pentru patru ore pe zi, și așa e bine decât

nimic, nu-i așa?”

Așa este! O vorbă spune că prin doi pași mici nu poți face un salt mare; exemplele ca cel de azi mie îmi transmit că este posibil ca prin pași mici, dar constanți, să se reușească un salt considerabil, suficient cât să se schimbe în mai bine mentalități și destine.

Mi-aș dori să progreseze fiecare dintre cei care ne trec pragul și să nu mai perceapă că cererea ajutorului ar fi un gest de slăbiciune și eșec, ci să se gândească să aibă curajul să se dezvăluie, că au voie să fie vulnerabili și să aibă din nou încredere în cei din jur! “Mulțumesc”-ul lor devine mulțumirea mea pentru ei, pentru că au prins încredere să ceară un sfat, se lasă ajutați, oferindu-mi lecții de viață despre puterea de a merge înainte, precum și bucuria nu doar a unei vizite, ci a faptului că, într-o perioadă dificilă pentru ei, am făcut parte și noi din viața lor!

Teodora BODA

Asociația Caritas Eparhial Oradea și Asociația Kécenlét s-au întâlnit cu partenerul norvegian pentru depunerea unui proiect în cadrul Apelului nr. 4 Dezvoltare locală

În perioada 17-20 februarie 2020 o delegație formată din 2 reprezentanți ai Asociației Caritas Eparhial Oradea și 2 reprezentanți ai Asociației Kécenlét s-au deplasat în orașul Molde din Norvegia, în cadrul inițiativei bilaterale *Partnership establishment for Local Development in Bihor County* (Stabilirea unui parteneriat pentru dezvoltarea locală în Județul Bihor). Obiectivul vizitei a fost întâlnirea cu partenerul norvegian Skyhøyt live scene și discutarea unor aspecte legate de pregătirea unui proiect spre a fi depus pentru finanțare în cadrul apelului nr. 4 Dezvoltare locală. Inițiativa bilaterală a fost realizată cu sprijinul Fondului Român de Dezvoltare Socială (FRDS), în cadrul Programului “Dezvoltare locală, reducerea sărăciei și creșterea incluziunii romilor” finanțat prin Granturile SEE și Norvegiene 2014-2021. Valoarea totală a proiectului a fost de 5040 de euro, iar valoarea grantului primit în acest scop a fost de 5000 de euro.

Ca o continuare a conversațiilor online inițiate în noiembrie 2019 cu Skyhøyt live scene, pe durata vizitei, cei 4 participanți din România și cei 2 reprezentanți ai partenerului norvegian s-au cunoscut și au lucrat împreună la pregătirea cererii de finanțare Dezvoltare locală pentru comunități dezavantajate din Județul Bihor și a acordului de parteneriat aferent. Au fost analizate, discutate intens și finalizate aspectele privind activitățile și bugetul pe partener, precum și rolul fiecărui partener, iar aceste aspecte au fost inserate în textul cererii de finanțare, precum și în acordul de parteneriat. Totodată, partenerul norvegian a semnat scrisoarea de intenție și a pregătit pentru depunere toate documentele solicitate de la partenerii din State Donatoare în cadrul Apelului 4 Dezvoltare locală.

Așadar, după finalizarea vizitei, cererea de

finanțare a fost depusă împreună cu acordul de parteneriat și cu restul anexelor necesare, având Municipiul Marghita ca Promotor de Proiect, iar Asociația Kécenlét, Asociația Caritas Eparhial Oradea și Skyhøyt live scene ca parteneri. Obiectivul proiectului depus este creșterea gradului de utilizare a serviciilor sociale de către grupuri vulnerabile din 2 comunități dezavantajate socio-economic din Județul Bihor, și creșterea nivelului de satisfacție al acestora cu privire la calitatea serviciilor, pentru creșterea calității vieții acestora pe termen lung. În cadrul acestui proiect complex, fiecare partener va acționa în domenii complementare și în sinergie cu ceilalți parteneri: Municipiul Marghita va oferi cadrul de dezvoltare a serviciilor sociale, cele 2 asociații române își vor dezvolta serviciile și le vor furniza în cele două comunități defavorizate, Cheț și Finiș, iar partenerul norvegian va contribui prin expertiză, pentru îmbunătățirea standardelor în cadrul ONG-urilor și administrației publice locale.

www.caritaseparhial.ro

Donație de alimente

Asociația Banca Regională Pentru Alimente Oradea, <https://www.facebook.com/BancaPentruAlimenteOradea/> care are scopul de a prelua produsele alimentare și nealimentare aflate în termen de valabilitate și de a le distribui gratuit și fără discriminare ONG-urilor ce gestionează programe sociale pentru acoperirea necesităților celor ce au nevoie de ele, pentru reducerea risipei alimentare și ajutorarea persoanelor aflate în nevoie sau în risc de excluziune socială, prin doamna Gabriela Vereș, președinte, a făcut o primă donație asociației noastre, constând în iaurt simplu (144 bucăți) și iaurt cu cereale (144 bucăți), în valoare de 486,43 lei. Produsele au ajuns la copiii din centrul de tip after school ”Sfântul Martin” din Ioaniș

și la Centrul Rezidențial ”Casa Frențiu” din Oradea.

Ajutorul primit ne bucură, cu atât mai mult cu cât nevoia constantă de hrană este una din principalele probleme care are perturbă traiul cotidian, destabilizându-l.

Mulțumirea beneficiarilor serviciilor noastre este deplină de fiecare dată, întrucât știu să aprecieze un sprijin oferit de la inimă pentru inimă; dincolo de produsele în sine, rămâne recunoștința lor sinceră pentru gândul de ajutorare concretizat prin faptele celor care își îndreaptă atenția și privirea spre nevoile lor.

Pe această cale, le mulțumim și noi în numele beneficiarilor noștri!

Teodora BODA
Asistent social

Hirotesire de lector și ipodiacon în „Catedrala Sfântul Nicolae”

În cadrul Sfintei și Dumnezeieștii Liturghii celebrate în Catedrala „Sfântul Nicolae” cu elevii Liceului Greco-catolic „Iuliu Maniu”, vineri 6 martie a.c., Preasfințitul Părinte Virgil Bercea, episcopul greco-catolic de Oradea, a hirotesit în treapta lectoratului și ipodiaconatului pe teologul Marius Flore din Parohia Prisaca.

Ierarhul a adresat elevilor un îndemn în care a subliniat faptul că „profesorii pun în fiecare zi în sufletul elevilor cele mai alese flori, pentru că profesorii sunt cu adevărat mâinile lui Dumnezeu care lucrează”.

Răspunsurile la Sfânta Liturghie au fost date de corul Liceului acompaniați la pian de către doamna director Antonia Monica Nica.

Ipodiaconul Flore Marius Mihai s-a născut la data de 27 iunie 1985 în Beiuș. După școala primară și liceu, a urmat cursurile Facultății de Teologie Gre-

co-Catolică din Oradea între anii 2005-2009, iar mai apoi cursurile de masterat între anii 2010-2012 în cadrul aceleiași Facultăți. din anul 2012 este căsătorit și are doi copii.

Eugen IVUȚ

Hirotonire de diaconi în Biserica Seminarului

În Prima Duminică a Postului Sfințelor Paști, Preasfinția Sa Virgil Bercea, episcopul greco-catolic de Oradea, a slujit Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie în Biserica „Sfântul Gheorghe” (Biserica Seminarului) unde a hirotonit trei diaconi, pe părinții Anton Butnaru, Valentin Ilea și Marius Flore.

La Masa Sfântului Altar au slujit alături de Preasfinția Sa, părintele Antoniu Chifor, vicar responsabil cu preoții, părintele Eduard Fischer, parohul Bisericii, părintele Anton Cioba, rectorul Seminarului Teologic, părintele Anton Rus, spiritualul Seminarului, părintele Eduard Roman, părintele Cristian Sabău, părintele Popa Paul și părintele Pâncotan Vasile. De asemenea au participat și copii din corul „Enjoy Music” coordonați de către Ovidiu Lazăr și părintele Popa Paul.

În cuvântul de învățătură ierarhul a vorbit despre chemare, despre cei trei tineri chemați să-L slujească pe Domnul, „acea scânteie divină care se află în fiecare dintre noi și care răspunde la chemarea Domnului”.

La momentul potrivit candidații la treapta diaconiei au fost prezentați în fața Preasfinției Sale, apoi prin impunerea mâinilor și rugăciune a avut loc hirotonirea și învesmântarea noilor diaconi.

• **Flore Marius Mihai** s-a născut la data de 27 iunie 1985 în Beiuș. După școala primară și liceu, a urmat cursurile Facultății de Teologie Greco-Catolică din Oradea între anii 2005-2009, iar mai apoi cursurile de masterat între anii 2010-2012 în cadrul aceleiași Facultăți. din anul 2012 este căsătorit și are doi copii.

• **Anton Butnaru** s-a născut la Târgul Frumos pe data de 15.10.1986. După anii de școală generală

din comuna Oțeleni, județul Iași, a urmat cursurile liceale la Liceul Teologic Romano-Catolic „Sfântul Francisc de Assisi” din Roman (2002-2006). În perioada 2010-2012 a urmat cursurile de filozofie la Institutul Teologic Romano-Catolic Franciscan din Roman. Între anii 2014-2018 a urmat cursurile Facultății de Teologie Greco-Catolică din cadrul Universității „Babeș-Bolyai”, Departamentul Oradea. Din 2018 urmează cursurile masterale „Fundamente creștine ale identității europene” în cadrul aceleiași Facultăți. Este căsătorit din anul 2017 și are doi copii.

• **Ilea Valentin** s-a născut la data de 16 martie 1990, urmând clasele primare și gimnaziale în Ioaniș, iar mai apoi Liceul la Beiuș. Între anii 2009-2013 a urmat cursurile Facultății de Teologie Greco-Catolică din Oradea, iar mai apoi între anii 2014-2016 cursurile de masterat Managementul serviciilor sociale din cadrul Universității Oradea. Părintele este căsătorit.

Eugen IVUȚ

Lansarea unui volum de poeme a lui Corneliu Coposu

Sala „Traian Moșoiu” a Primăriei Oradea a fost neîncăpătoare miercuri seara, 4 martie a.c., la lansarea volumului „Poeme” ale lui Corneliu Coposu. Evenimentul a fost organizat de către Fundația „Corneliu Coposu” și de Fundația „Academia Civică”.

Au luat cuvântul la prezentarea volumului președintele executiv al Fundației Corneliu Coposu, domnul Ion Andrei Gherasim, doamna Ana Blandiana, președinte al Fundației Academia Civică, Preasfinția Sa Virgil Bercea, episcopul greco-catolic de Oradea, și domnul Dan-Liviu Boeriu, critic literar.

Preasfinția Sa Virgil a evocat personalitatea marile om Corneliu Coposu ca fiind „una din acele coloane vertebrale care au ținut adevărul, dreptatea, liniștea, seninătatea”. Ca pe unul care „după 17 ani de pușcărie nu mai vorbește de ură, nu mai vorbește de răutăți ci vorbește de liniște, seninătate, bucurie”.

La eveniment au luat parte preoți greco-catolici și ortodocși, profesori de la Liceul Greco-Catolic „Iuliu Maniu”, elevi, studenți seminariști, precum și mulți orădeni.

Rugă

de Corneliu COPOSU

*„Cerne, Doamne, liniștea uitării
peste nesfârșita suferință,*

*seamănă întinderi de credință
și sporește roua îndurării.
Răsădește, Doamne, dragostea și crinul
în ogorul năpădit de ură
și așterne peste munți de zgură
liniștea, iertarea și seninul.
Cerne, Doamne, liniștea uitării
peste nesfârșita suferință,
seamănă întinderi de credință
și sporește roua îndurării.”*

Eugen IVUȚ

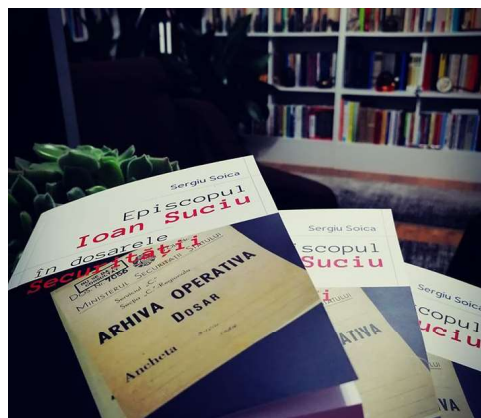
Apariție editorială: Episcopul Ioan Suciu în dosarele securității

Documentele din Arhiva Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității (CNSAS) referitoare la Episcopul Ioan Suciu au fost identificate în Fondurile: Documentar, Informativ și Penal. Cele șapte volume, din aceste fonduri, cuprind 1335 file, cu 507 documente despre activitatea Episcopului Ioan Suciu și starea Bisericii Române Unite.

Conform Declarației Episcopului Ioan Suciu, scrisă la data de 20 octombrie 1948, în fața Sublocotenentului M. Gore, acesta s-a „născut la data de 3 decembrie 1907, în Blaj, fiul lui Vasile preot și al Mariei născută Coltor, decedată, casnică, cetățean român, serviciul militar nesatisfăcut, confesor rezervă căpitan, necăsătorit, avere personală nu posed, condamnat în justiție nu am fost, în trecut nu am fost înscris în nici un partid politic, în prezent nu sunt încadrat în nici un partid politic, cu domiciliul în Blaj la reședința Mitropoliei”.

Părinții Episcopului Suciu au fost preotul Vasile Suciu, prefectul Tipografiei și Librăriei Seminarului Greco-Catolic, și Maria Suciu, născută Coltor, sora canonicului dr. Ioan Coltor. Ovidiu-Ioan, „Nelucu” după cum îl spunea familia și apropiații, era al patrulea copil între cei nouă copii ai familiei, cinci băieți și patru fete, aceștia au fost: Vasile, Simina-Maria, Gheorghe, Casiu, Ana-Maria, Iosif-Marius, Angela-Livia și Ileana-Tereza.

În toată această perioadă episcopatului,

Preasfinția Sa Ioan Suciu a fost urmărit: Cadre, informatori și note informative din dosarul Episcopului Ioan Suciu

Cadre ale Securității: 9

Informatori: 22

Note informative: 110

Proaspăt ieșit din tipografie, volumul părintelui Sergiu Soica, „Episcopul Ioan Suciu în dosarele securității” se încadrează în lista celorlalte volume apărute prin grija dânsului: „Cardinalul Alexandru Todea în dosarele Securității”, „Cardinalul Iuliu Hossu în dosarele Securității”, „Episcopul Ioan Bălan în dosarele Securității (coautor pr. Gabriel Bubo)”.

Eugen IVUȚ

Lucrări de reabilitare totală a Bisericii monumentale din Vintere

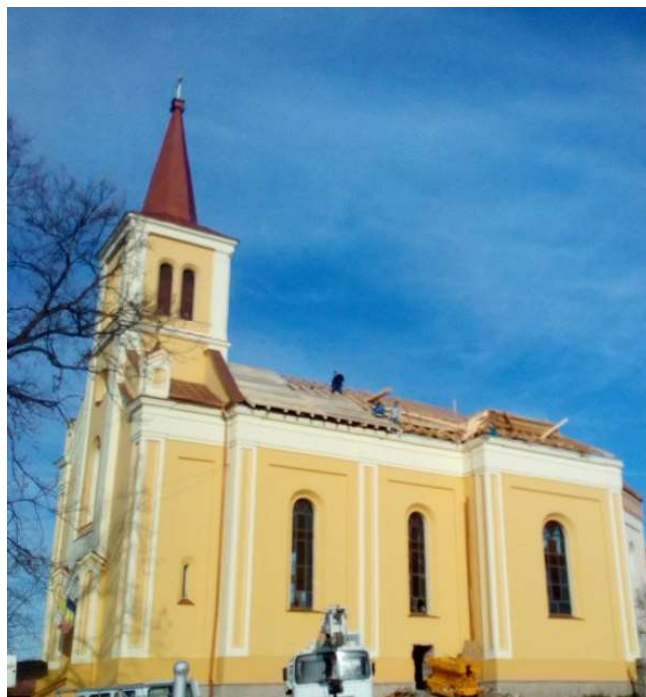
Biserica monumentală din Vintere a fost construită între anii 1881-1887, de meșteri italieni, în stil baroc, fiind a doua ca mărime după catedrala Sfântul Nicolae din Oradea.

În perioada comunistă au fost executate anumite lucrări la tavanul bisericii, fără un proiect și autorizație de construcție, lemnul fiind subdimensionat în raport cu dimensiunile lăcașului de cult. În perioada de după anul 2000, acest factor, cumulat cu lipsa unui drenaj corespunzător al apelor pluviale, a condus la fisurarea Bisericii în zona absidei altarului. Parohia Ortodoxă Vintere, care utiliza la acel moment Biserica, a solicitat întocmirea unei expertize tehnice. În anul 2011, aceasta a fost întocmită, iar concluzia expertizei a fost următoarea: ”Situția de astăzi a bisericii din Vintere impune măsuri urgente de înlocuire a subansamblelor – planșeu de pod și șarpantă cu structuri noi, dimensionate corespunzător.”

După șase ani de la întocmirea acestei prime expertize de către Parohia Ortodoxă, Parohia Greco-Catolică, intrată în posesia lăcașului de cult în anul 2012, a efectuat o nouă expertiză și a demarat procedura de întocmire a proiectului tehnic și emiterea autorizației de construcție în vederea reparării Bisericii.

La finalul anului 2018, tavanul a dat semne tot mai clare că nu mai rezistă, motiv pentru care s-a decis demararea efectivă a lucrărilor. Preotul paroh Florin Jula, conducerea Episcopiei, împreună cu comunitatea din Vintere nu au putut asista pasivi la prăbușirea Bisericii. Costul ridicat al acestor lucrări a necesitat obținerea unui sprijin guvernamental, prin intermediul Secretariatului de Stat pentru Culte.

Pe parcursul anului trecut a început demontarea tavanului interior, demontarea acoperișului, turnarea unei centuri de beton, montarea de tiranți și refacerea șarpantei. Complexitatea lucrării a fost similară, dacă nu mai complexă, decât cea executată la Palatul Episcopal din Oradea, datorită riscului iminent de degradare a bisericii în momentul demolării tavanului și a acoperișului, operațiuni în plus efectuate față de cele de la palat. De asemenea, riscul unor accidente a fost major.

Începând cu luna iulie, acoperișul a fost demontat, biserica fiind descoperită total. În fața acestei imagini tulburătoare, comunitatea s-a mobilizat, și a început postul Sfântului Anton, cu credința vie că la finalul postului se vor finaliza și lucrările de refacere a șarpantei. Și, într-adevăr, pe parcursul postului lucrările de refacere a șarpantei au fost finalizate, iar în ultima zi a postului a fost finalizată montarea unei folii provizorii care să protejeze acoperișul pe parcursul iernii, până la acoperirea cu tablă, semn că rugăciunea și postul comunitar au fost benefice.

Pentru finalizarea în întregime a reabilitării Bisericii mai sunt necesare următoarele lucrări: acoperirea cu tablă; refacerea tavanului; cămășuirea și subzidirea fundației; repararea fisurii de la absida altarului; zugrăvirea exterioară; realizarea unui drenaj corespunzător al apelor pluviale.

Ne punem speranța că lucrările vor continua odată cu venirea primăverii, astfel încât, cu ajutorul Bunului Dumnezeu, să fie finalizată această lucrare complexă.

Pr. Florin JULA

Calea Crucii în Parohia Sânlazăr

An de an preoții Protopopiatului Marghita, alături de părintele protopop Antoniu Chifor, celebrează Calea Crucii în Parohiile din Protopopiat. În Postul Mare a acestui an, Parohia Sânlazăr a fost prima gazdă a momentului de rugăciune.

Cuvântul de învățătura a fost ținut de către părintele Liț Demian Gheorghe din Parohia Marghita. A fost scos în evidență urmarea lui Cristos prin lepădarea de tot ce este rău în viața noastră pentru a ne putea bucura de Învierea Domnului din morți. De asemenea părintele

Liț Demian Gheorghe a vorbit și despre crucea noastră a oamenilor, o cruce dată nu ca să ne împovăreze ci ca să o putem duce cu demnitate. În această perioadă specială a Postului, Cristos ne cheamă să-L laudăm prin cântare, iubirea față de aproapele, caritatea, pentru a merge alături de El pe Muntele Golgota.

Cuvântul de mulțumire a fost transmis de către părintele protopop Antoniu Chifor și părintele paroh Adrian Simion Cioară.

Eugen IVUȚ; Bogdănel TIMOȘ

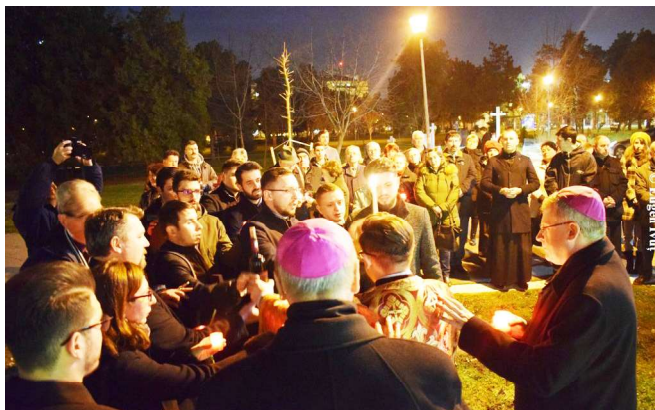
Rugăciune pentru cei care au îndurat ororile temnițelor comuniste

Asociația „Cei 40 de Mucenici” Oradea, în colaborare cu Episcopia Greco-Catolică de Oradea, cu Episcopia Romano-Catolică de Oradea și cu reprezentanții altor cultelor religioase orădene, au organizat luni, 9 martie, ora 19.00, un moment de rugăciune pentru cei care au îndurat ororile temnițelor comuniste. Evenimentul a fost găzduit, la această primă ediție, de către Sanctuarul Eparhial Greco-Catolic „Maica Domnului” din Parcul Olosig Oradea, acolo unde orădenii de la toate cultele s-au alăturat pentru o rugăciune comună, dar și pentru a realiza, în mod simbolic, o cruce din lumânări.

Slujba Parastasului a fost oficiată de către părintele Anton Cioba, rectorul Seminarului Teologic Greco-Catolic din Oradea în prezența a doi ierarhi, Preasfinția Sa Virgil Bercea, episcopul greco-catolic de Oradea și Excelența Sa László Böcskei, episcopul romano-catolic de Oradea.

Au luat cuvântul domnișoara Cristina Liana Pușcaș, vicepreședintele Asociației Cei 40 de Mucenici și domnul Alin Bădiceanu, co-organizatorul evenimentului.

Cristina Liana Pușcaș, vicepreședintele Asociației „Cei 40 de Mucenici” a declarat în deschiderea evenimentului următoarele: „Pe 9 martie se prăznuiește Ziua celor 40 de Mucenici, soldați care au ales să-și apere credința cu prețul vieții lor, astfel refuzând să se închine idolilor, au fost aruncați în apele înghețate ale lacului din Sevasia. Și foștii deținuți politic care au îndurat chinurile temnițelor comuniste, pot fi asemuiți acestor mucenici, sacrificându-și libertatea, tinerețea și chiar viața pentru idealul de dreptate, adevăr

și credință în Dumnezeu. Pe 9 martie îi comemorăm pe cei care au murit în închisorile Gulagului românesc, și aducem un omagiu celor care au suferit grele umilințe în beciurile Securității, în centrele de detenție, lagărele de muncă sau în deportare. Nu-i putem uita pe membrii familiilor acestora, care la rândul lor, au îndurat grele încercări în libertate, au fost urmăriți, au fost dați afară din școli, nu și-au găsit un loc de muncă deoarece un părinte nu avea „dosar sănătos”, pecetea detenției urmărindu-i toată viața. Inițiem în acest an un eveniment care să îi aducă laolaltă pe toți reprezentanții cultelor orădene, ne-am adunat azi aici să spunem o rugăciune comună, atât în limba română, cât și maghiară”.

„Cu Sfinții odihnește, Cristoase, sufletele ador-
miților robilor Tăi, unde nu este durere nici întristare,
nici suspin, ci viață fără de sfârșit”.

Eugen IVUȚ

Paroh nou la Biserica ”Sfânta Treime” din Oradea

În Duminica Lăsatului sec de brânză, a Izgonirii lui Adam din rai, 1 martie 2020, Parohia Greco – Catolică „Sfânta Treime” din cartierul Nufărul – Oradea, a avut marea bucurie de a-l primi pe noul paroh în persoana părintelui Marius – Vasile Obreja, care până acum a fost vicar parohial în Parohia „Duminica Tuturor Sfinților” (Don Orione), Oradea.

Sfânta Liturghie a fost celebrată de către părintele vicar general al Eparhiei de Oradea, Mihai Vătămănelu, alături de părintele vicar cu preoții Antoniu Chifor, părintele Mihai Fechetă, superiorul comunității Don Orione Oradea, părintele Marius Pop, părintele Aurel Pater și părintele Marius – Vasile Obreja. La predică, părintele Mihai Vătămănelu a reușit să ne introducă în spiritul Postului și ne-a sfătuit să fructificăm perioada aceasta ca să ne îmbogățim în cele cerești, deoarece acelea sunt singurele veșnice.

În cadrul solemnei liturghii, părintele vicar Antoniu Chifor a citit decretul de numire a părintelui Marius – Vasile Obreja, iar părintele vicar general Mihai Vătămănelu i-a înmănat Sfânta Crucea, Sfânta Evanghelie și cheile Bisericii.

La final, părintele Marius – Vasile Obreja în cu-

vântarea sa, pe lângă mulțumirile pe care le-a adus fiecăruia în parte, a susținut importanța postului făcut cu bună inimă și nu cu fățarnicie, făcând totodată legătura între începutul postului și a noii misiuni încredințate, oferindu-ne speranța unui început rodnic împreună în noua „familie”.

Îi dorim noului slujitor al parohiei o păstorire rodnică și binecuvântată, purtând turma nou încredințată spre mântuire!

Mădălina COSTEA

Beiuș - omagiu victimelor gulagului românesc

De Sfinții pa-
truzeci de
mucenici,
românii îi
c o m e m o -
rează pe
deținuții po-
litici care au
pierit în în-
chisorile co-
muniste, pro-
bând, încă o
dată, curajul
și demnita-
tea poporu-
lui nostru.
Parastasul în
memoria
martirilor to-
talitarismu-

lui roșu s-a desfășurat, ca de obicei, în incinta Palatului episcopal greco-catolic, ceremonia religioasă fiind oficiată de protopopul Zorel Zima.

La comemorare a participat singurul fost deținut politic care continuă să înobileze comunitatea beiușeană cu exemplaritatea vieții sale – profesorul, poetul și prozatorul Ulpiu-Traian Bodea, președintele filialei locale a Asociației Foștilor Deținuți Politici din România, acestuia alăturându-i-se câțiva urmași ai deținuților politici, primarul Petru Mlendea-Căluș și mai mulți concitadini.

După oficierea serviciului divin, părintele proto-
pop Zorel Zima, profesorul Ulpiu-Traian Bodea și pri-
marul Petru Mlendea-Căluș au rostit alocuțiuni în care
au evocat nevoia societății de adevăr, de exemple ale
verticalității morale, precum cele oferite de opozanții
totalitarismului comunist.

„Aceste momente de parastas în memoria
deținuților ne oferă oportunitatea amintirii acelor fapte
de morală, fapte de curaj, acelor fapte care dau națiunii
putere de a continua să fie ceea ce este menită să fie!
Fie ca cei care ne-au oferit aceste jertfe să fie în fața
Domnului binecuvântați, milostiviți și să se așeze acolo
unde toți sfinții și dreptii se odihnesc! Fie ca aceștia care
mai sunt printre vii, în mijlocul nostru, să fie cinstiți așa
cum merită! Și, fie ca noi, cei care ne-am rugat, nu doar
prin glasurile noastre de rugăciune și de cânt să-i cinstim,
ci și prin civismul nostru, prin traiul nostru de zi
cu zi, fiind fideli lui Dumnezeu, fiind fideli principiilor
creștine și fiind dăruiți acestei țări!” (pr. Zorel Zima,
protopopul greco-catolic al Beiușului)

„Începând din 2011, prin decret de lege, ziua de
9 Martie este stabilită ca Zi a eroilor luptei anticomu-

niste. Pe teritoriul României, au fost nu mai puțin de 44
de penitenciare principale și 72 de lagăre de muncă, în
care au fost întemnițate peste trei milioane de persoane,
dintre care mai bine de un sfert, peste opt sute de mii,
nu s-au mai întors la casele lor.” (Petru Mlendea-Căluș,
primarul municipiului Beiuș)

Profesorul Ulpiu-Traian Bodea, președintele
filialei locale a AFDPR, a vorbit despre amplasarea
deloc întâmplătoare a Monumentului victimelor gu-
lagului roșu în fața Colegiului Național „Samuil Vul-
can”, precizând că peste optzeci de elevi și profesori
ai renumitului așezământ vulcanian au cunoscut terora-
rea închisorilor comuniste, mulți dintre aceștia fiind
considerați „dușmani ai regimului” când încă erau la
vârsta adolescenței:

„Liceul acesta, care a dat, după părerea mea,
peste optzeci, nu peste șaiszeci, de foști deținuți politici,
dar și liceul pedagogic, liceul de fete, de unde au fost
arestate nu una, ci mai multe de fete, în anul '48, aceste
școli din Beiuș nu știu dacă au egal printre școlile de
la noi, ca număr de oameni care au făcut ceva ca să se
păstreze demnitatea acestui popor! În onoarea acestor
oameni am ridicat monumentul! Nu pentru o persoană
anume, ci pentru toți deținuții politici din zona aceas-
ta a Apusenilor, din care facem și noi parte, care au
păstrat, repet – pentru asta ar trebui să nu-i uităm – au
păstrat ceva din demnitatea neamului nostru.”

Cea de-a doua parte a manifestărilor comemo-
rative s-a desfășurat, conform tradiției, la monumentul
închinat foștilor deținuți politici care au pierit în închi-
sorile comuniste, ceremonia depunerii de coroane fiind
un semn al recunoștinței față de jertfa supremă a celor
care au înfruntat urgia roșie.

Seară de rugăciune la Zalău

O seară de rugăciune cu tema: "Iată-mă, trimite-mă pe mine!" (Is.6,8), inițiată de surorile Sfintei Inimi a lui Isus în colaborare cu parohia „Sfânta Familie”, a avut loc la Zalău, sâmbătă, 29 februarie a.c.

Scopul aceste acțiuni a fost de a cere de la Dumnezeu binecuvântare, har și darul Spiritului Sfânt pentru preoți, persoanele consacrate, seminariști, tineri și pentru toți credincioșii chemați de Domnul să mărturisească Evanghelia (Vestea cea Bună).

Programul a început la ora 17.00 cu Sfântul Rozar. Copiii care se pregătesc pentru Prima Sfântă Împărtășanie au înșirat pe boabele Rozarului rugăciunea Tatăl nostru și Bucură-te Maria, iar cei mai mici au adus la picioarele Sfintei Fecioare câte o lumânare pentru fiecare mister, simbol al flăcării ce trebuie să ardă în inimi și flori, simbol al dăruirii. A urmat apoi o scurtă mărturie după care Sfânta Liturghie. Au participat seminariștii de la Seminarul Teologic Greco-Catolic din Oradea împreună cu părintele rector Anton Cioba, care a ținut și cuvântul de învățătură din cadrul Sfintei Liturghii.

Părintele Iulian rectorul Sanctuarului Maica Domnului din Oradea a oferit tuturor o mărturie frumoasă și plină de entuziasm a vocației sale. Rugăciunea s-a încheiat cu Adorație Euharistică ținută de pă-

rintele Iulian. La rugăciune au mai participat numeroși preoți, veniți din diferite parohii și credincioși. Întreaga seară de rugăciune s-a desfășurat pe fondul muzical al cântecelor susținute de tinerii de la Sanctuarul Maica Domnului, împreună cu cei din parohia "Sfânta Treime" din Șimleu Silvaniei și tinerii din Zalău.

Le mulțumim din suflet tuturor celor care au fost prezenți, dar și celor care s-au unit cu noi în rugăciune din diferite locuri. Bunul Dumnezeu să asculte și să împlinească cererea noastră.

Sora Cornelia MUREȘAN

Schitul „Sfânta Cruce” de la Stânceni – Sanctuar Arhiepiscopal Major

Preafericitul Părinte Cardinal Lucian, Arhiepiscop al Arhiepiscopiei de Alba Iulia și Făgăraș, Arhiepiscop Major al Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolică, Cardinal al Sfintei Romane Biserici, a întemeiat prin decret Sanctuarul Arhiepiscopal Major al Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolică, în Schitul „Sfânta Cruce” de la Stânceni, pentru întărirea evlaviei față de Cinstita și de Viața Făcătoarea Cruce în Biserica noastră.

Conform decretului de înființare, se acordă Indulgență Plenară tuturor credincioșilor care, în spirit de pocăință, vor fi prezenți în Sanctuarul Arhiepiscopal major „Sfânta Cruce” din Stânceni, după cum urmează: în fiecare an pe data de 6 august în Sărbătoarea Schimbării la Față a Domnului nostru Isus Cristos, care este și hramul bisericii; pe data de 14 septembrie, în Sărbătoarea Înălțării Sfintei Cruci, care este hramul Schitului.

Sanctuarul Arhiepiscopal Major a fost întemeiat cu ocazia jubileului de argint al Schitului.

Scurt istoric al Schitului „Sfânta Cruce”:

Răspunzând invitației P.S. Lucian, episcopul Maramureșului, în aprilie 1994, Carmelul din Saint-Remy (Franța) a pus bazele unui schit la Stânceni, la 14 septembrie 1994, de sărbătoarea Înălțării Sfintei Cruci. Schitul este consacrat Sfintei Cruci, care îi unește pe toți creștinii în așteptarea Învierii. La marginea unui sat unde locuiesc ortodocși, catolici și protestanți, Schitul este un loc de rugăciune pentru Unitatea creștinilor.

La Sfânta Liturghie de consacrare din data de 6 august 2000, la care au participat PS Virgil și PS Florentin, Preafericitul Lucian a spus :

„Am consacrat astăzi biserica Schitului Sfintei Cruci din Stânceni, dându-i hramul „Schimbarea la Față lui Cristos”. Aici Surorile carmelitane se roagă și muncesc pentru Domnul, care s-a rugat „Ca toți să fie una pentru ca lumea să creadă”. Vocația ecumenică a acestei mănăstirii s-a dovedit nu numai în Franța, unde se află casa mamă, dar și la noi, prin promovarea dialogului sincer între membrii diferitelor confesiuni creștine. Sunt demne de remarcat acțiunile Fraternității Sfântului Ilie în favoarea ecumenismului.”

www.bisericaromanaunita.ro

„Ridică-ți patul și umblă!”

Forumul Ecumenic al Femeilor Creștine din Bihor a organizat în prima vineri din luna martie, rugăciunea anului 2020, pentru femeile creștine din ZIMBABWE care au propus pasajul biblic al Evangheliei după IOAN – 5.2-9 „Ridică-ți patul și umblă!”.

Seara de rugăciune a avut loc în Biserica Greco-Catolică „Schimbarea la Față” în mijlocul credincioșilor păsoriți de părintele protopop Bubo Gavril. Cuvântul de salut a fost adresat participanților de către pastorului reformat Vincze Judit, președinta Forumul Național al Femeilor Creștine din România care a rostit Rugăciunea de început.

Preasfinția Sa Virgil Bercea, episcop al Episcopiei Române Unite cu Roma -Greco Catolice Oradea a deschis seara de rugăciune prin cuvinte de bucurie și apreciere adresate participanților și a scos în evidență importanța rostirii rugăciunilor, în comuniune, cu reprezentantele cultelor religioase din această zonă. Entuziasmul de încurajare privind păstrarea sentimentelor de respect și bună înțelegere între credincioșii este dorința conștientă a celor care sunt întruniți pentru a rosti cu credință și evlavie rugăciunile solicitate de femeile din Zimbabwe a precizat Preasfinția Sa Episcop Virgil Bercea. Și a continuat să transmită cuvinte de felicitări pentru statutul femeilor, pentru dăruirea cu care își îndeplinesc misiunile multiple în întreaga viață, ca soție, ca mamă și ca salariată, îngrijindu-se și de creșterea și educarea copiilor familiei.

„Isus suntem cu Tine, Isus suntem în preajma Ta” a fost cântecul propus de femeile din Zimbabwe pentru a începe seara de rugăciune. După intonarea cântecelor specifice, dedicate lui Isus Mântuitorul nostru, care ne-a dăruit viața veșnică prin sacrificiul suprem al morții Sale pe cruce, au urmat rugăciunile credincioaselor, aparținând diferitelor comunități religioase.

Femeile din Zimbabwe, si-au exprimat printr-o scrisoare suferințele lor, pentru care solicită rugăciunea creștinilor din întreaga lume. Scrisoarea a fost prezentată concomitent în limba maghiară și limba română.

Textul rugăciunilor propuse de către Femeile din Zimbabwe au fost înălțate spre Cer de către credincioasele din partea Bisericii Romano Catolice, din partea

Bisericii Greco-Catolice, din partea Bisericii Reformate de pe lângă Piatra Craiului, din partea Bisericii Baptiste Maghiare, din partea Bisericii Unitariene, din partea Episcopiei Ortodoxe, din partea Bisericilor Pentecostale și din partea Comunității Evreilor Mesianici.

A urmat cel mai important moment al serii de rugăciune, respectiv, prezentarea textului biblic al Evangheliei după Io. 5,2-9 rostit de părintele Szabo Ervin paroh al Bisericii Romano Catolice „Baratok” și de părintele protopop Bubo Gavril care a expus prin predică elementele principale ale pasajului Biblic astfel :

- Să cunoaștem chemarea lui Dumnezeu și planul Său înainte de a pune în aplicare planul nostru personal

- Dumnezeu trebuie să aibă întâietatea faptelor în viața noastră „Eu v-am ales pe voi..”

- Să punem mereu acțiunile noastre în relație cu mijlocirea lui Isus, acesta fiind principiul Carității, caritate înseamnă în primul rând iubire

- Să nu despărțim acțiunile noastre de intermedierea lui Isus, astfel încât faptele noastre să devină îmbrăcate în har,

În contextul acestor probleme, femeile din ZIMBABWE așteaptă: respectarea drepturilor, șanse egale la educație, sănătate și cultură, indiferent de grupul etnic și religios de care aparțin, combaterea violenței împotriva femeilor și copiilor, printr-o legislație concisă dar care să fie și respectată. Solicită dreptul la munca funcție de pregătire și reducerea șomajului în rândul femeilor. Femeile doresc: încurajarea natalității și acordarea normelor de sănătate pentru îngrijirea copiilor bolnavii și tratament gratuit pentru bolile incurabile – HIV și în special pentru cancerul de sân foarte răspândit în rândul femeilor.

Participantele Éva Dénes și Miorița Săteanu, au proiectat un filmuleț despre Zimbabwe și despre femeile care trăiesc în această țară, pentru care o lume întreagă a rostit rugăciuni cu dorința de a primi de la Bunul Dumnezeu, o viață fericită cu sănătate și cu bucuria de a trăii în pace și bună înțelegere.

Miorița SĂTEANU

Curs de formare

În zilele de 26 și 27 februarie 2020, Biroul Pastoral a beneficiat de un curs de formare, bazat pe două teme de interes, respectiv: *Relaționarea și încrederea în echipă*, urmată de *Mobilizarea de resurse din comunitate*. Cursul a fost ținut de către Codruța Fernea, formator și facilitator în domeniu. Materialele utilizate, modul de abordare și informațiile prezentate au fost de natură a atrage atenția asupra unor aspecte aparent simple dar esențiale în buna desfășurare a unei colaborări, care, din păcate, de obicei sunt ignorate.

Este foarte important a se avea în vedere modul de lucru al fiecărui membru al unei echipe prin prisma caracteristicilor sale comportamentale specifice și a talentului propriu, astfel încât pe baza unui proiect bine întocmit și analizat de comun acord, având clar fixate obiectivele, sarcinile și procedurile, echipa să fie cu adevărat eficientă în munca sa.

Strângerea de fonduri ar trebui să fie privită mai degrabă ca o „extindere a Împărăției lui Dumnezeu”, dându-i așa cum dăruiește Tatăl Ceresc. În acest domeniu este de dorit ca cel care primește să fie pregătit să ia, așa cum donatorul trebuie să fie pregătit să ofere, să ofere cu bucurie, fiindcă noi, personal, nu deținem nimic cu adevărat, totul fiind din mila lui Dumnezeu. De asemenea, fiecare poate contribui cu timp, cu interes,

cu încredere și cu sprijin. În ceea ce privește oferirea de fonduri bănești, importantă este încrederea celui care dă (încredere venind în urma unei relații construite în timp), aceasta fiind determinantă în manifestarea gestului caritabil, și nu existența unui deficit. De reținut și de aplicat ar fi conștientizarea faptului că „nu trebuie mers la capătul pământului pentru fonduri” și a realității practice care spune că „90% dintre donații vin de la 10% dintre donatori”.

Ne-am bucurat fiecare că am reușit să ne identificăm mai eficient talanții, întocmind apoi un plan de lucru pentru următorii ani.

Laura OLOGU

Itinerariu spiritual prin muzică

La Biserica Seminarului Teologic Greco-Catolic – Biserica Olosig – copiii Corului Enjoy Music și părinților acestora li s-a propus un itinerariu spiritual pentru întreaga perioadă a postului, duminică, 8 martie 2020, de către responsabilii Ovidiu Lazăr și părintele Paul Popa. Părintele paroh Eduard Fischer a găzduit cu căldură această întâlnire.

Mai concret, cei mici, în fiecare duminică, au misiunea de a scrie câte o scrisoare către Isus, pe care o vor depune, după citirea Evangheliei, într-un loc special amenajat.

Copiii vor pași astfel alături de Isus într-un mod specific vârstei, exprimând recunoștința lor și a părinților față de Cel de la care avem totul.

Bucuria mare a tuturor a fost simțită deja din start, la sosirea Preasfințitului Virgil Bercea, care practic, prin prezența sa, a binecuvântat această benefică inițiativă. Dânsul, bucurându-se la rândul său de prezența și implicarea copiilor, i-a felicitat la sfârșit atât pe ei, cât și pe părinții acestora, prin sprijinul cărora copiii au fost prezenți.

După terminarea Sfintei Liturghii, copiii, îm-

preună cu părinții lor au sărbătorit Ziua Mamei, fiecare mămică primind câte o floare și o ciocolată.

A cântat Corul Enjoy Music, Ovidiu Lazăr și Natalia Bendre, o tânără pregătită la Școala de Muzică Enjoy Music de către Ovidiu Lazăr.

Acțiunea, cu siguranță, a fost plăcută bunului Dumnezeu și abia așteptăm să ne reîntâlnim Duminica viitoare.

www.egco.ro

Direcționați 3,5% în prezent, pentru viitor!

Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică de Oradea, în partenerit cu Asociația Caritas Eparhial Oradea și-au propus construirea unei creșe/grădinițe. Grădinița urmează să fie construită într-un cartier nou al Municipiului Oradea, mai precis în Cartierul Tineretului.

Creșa/Grădinița va fi situată în apropierea viitoarei biserici greco-catolice ”Fericitul Frențiu”, din cartier, și va avea 3 grupe de copii, urmând să deservească populația din zonă. Estimăm că durata construcției va fi de aproximativ doi ani, creșa/grădinița urmând să fie de un real folos familiilor din cartier, neexistând în acest moment instituții de învățământ în apropiere.

Construim împreună!

3,5% din impozitul pe venit pentru Grădinița Frențiu

Scopul campaniei din acest an este construcția unei creșe/grădinițe în Cartierul Tineretului din Oradea

Fiecare formular adus reprezintă un sprijin pentru îndeplinirea acestui obiectiv.

Atenție!!! Formularul 230 poate fi completat doar de către persoanele fizice care au realizat în anul 2019 venituri din salarii și venituri asimilate acestora, precum și venituri din pensii.

Persoanele fizice care realizează venituri în mod individual sau într-o formă de asociere pot completa Declarația 200.

Formularul 230 trebuie depus la Administrația Financiară, trimis prin poștă sau adus la sediul organizației, str. Mihai Pavel, nr. 3, de luni până vineri, între orele 6.00 - 15.00, caz în care trebuie să semnați și la punctul IV, la împuternicit. În caz contrar nu vom putea depune noi formularul dumneavoastră.

Termen limită de depunere, la Administrația Financiară: 25 mai 2020!